Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (judecător Eduard Puiu)
Dosarul nr.3r-108/25 (*nr.2-25117294-03-3r-11122025*)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de Contencios Administrativ

D E C I Z I E

14 aprilie 2026 mun.Bălți

în componența:
Președintele completului, judecătorul: Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș și Svetlana Ghercavii

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarat de Rotari Ruslan prin intermediul avocatului Prepeliță Mihaela, împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul central, din 18 noiembrie 2025, prin care s-a declarat inadmisibilă spre examinare, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM, privind anularea actelor administrative,

C O N S T A T Ă :

Poziția instanței de fond:

La 15 august 2025, avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan, s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal, solicitând:

- anularea Deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024;
- anularea Deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025;
- anularea răspunsului nr.28/11 – 9079 din 16.07.2025 privind refuzul de reluare a procedurii administrative și repunere în termen;
- anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare.

Prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a declinat competența de la examinarea acțiunii înaintate de Rotari Ruslan împotriva Biroului Vamal Nord și Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative individuale în favoarea judecătorului specializat în contencios administrativ al judecătoriei Bălți, sediul Central, cu remiterea dosarului pentru examinarea și informarea persoanelor interesate.

Pin încheierea judecătoriei Bălți, sediul Central, din 15 septembrie 2025, s-a dispus: Pentru asigurarea soluționării aspectelor legate de admisibilitatea/ inadmisibilitatea acțiunii în ordinea contenciosului administrativ conform art.207 Cod administrativ, în raport cu cererea de chemare în judecată depusă de Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea actelor administrative, se efectuează următoarele acțiuni: Se expediază pârâtului copia acțiunii cu anexe și se solicită pârâtului să prezinte instanței de judecată poziția asupra aspectelor legate de

admisibilitatea/inadmisibilitatea acțiunii în ordinea contenciosului administrativ, raportat la prevederile art.207 Cod administrativ, precum și toate probele în acest sens, în termen de 10 zile de la recepționarea prezentei încheieri. În cazul în care reprezentantul reclamantului intenționează să prezinte instanței de judecată argumente suplimentare decât cele invocate în acțiune, asupra aspectelor legate de admisibilitatea/ inadmisibilitatea acțiunii în ordinea contenciosului administrativ, raportat la prevederile art.207 Cod administrativ, acesta urmează să le prezinte în termen de 10 zile de la recepționarea prezentei încheieri.

La 25 septembrie 2025, Biroul Vamal Nord a depus o referință prin care solicită declararea ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ a cererii de chemare în judecată depusă de Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM, solicitând declararea inadmisibilității spre examinare a cererii de chemare în judecată la acțiunea înaintată de Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, a răspunsului nr.28/11 – 9079 din 16.07.2025, anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare, dat fiind faptul că, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali, pot fi contestate cu cerere prealabilă în termen de 30 zile de la data comunicării actului, termen care a fost omis de către reclamantul Rotari Ruslan.

Prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul Central, din 15 octombrie 2025, s-a dispus: Pentru asigurarea soluționării aspectelor legate de admisibilitatea/ inadmisibilitatea acțiunii în ordinea contenciosului administrativ conform art.207 Cod administrativ, în raport cu cererea de chemare în judecată depusă Rotari Ruslan, s-a stabilit ședința de judecată de soluționare a aspectelor legate de admisibilitatea/ inadmisibilitatea acțiunii în ordinea contenciosului administrativ pentru data de 29.10.2025, ora 11:00, în sediul judecătoriei Bălți: mun.Bălți, str.Hotinului 43, et.III, sala de ședințe nr.4.

Prin cererea depusă la 24.11.2025, reprezentantul reclamantului a indicat că, reclamantul a depus la 11.07.2025 o cerere de reluare a procedurii administrative și de repunere în termen, în baza art.65 și art.170 Cod administrativ, argumentând că a apărut o circumstanță nouă relevantă – încheierea Judecătoriei Bălți din 13.05.2025, prin care s-a stabilit că autoritatea administrativă are competența de a decide repunerea în termen pentru examinarea unei contestații. Cu toate acestea, Serviciul Vamal, prin Scrisoarea nr.28/11-9097 dm 16.07.2025, a refuzat să examineze cererea pe fond, fără o motivare în fapt și în drept, invocând considerente formale și reluând poziția anterioară. Acest refuz constituie o manifestare a excesului de putere administrativă și o încălcare a principiului bunei-credințe administrative prevăzut la art.8 și art.21 din Codul administrativ.

Prin cererea din 29.10.2025, reprezentantul pârâtului a prezentat instanței de judecată următoarele înscrisuri: răspunsul din 16.07.2025 privind dezacordul cu decizia de regularizare și declanșare a procedurii de executare silită, extras corespondență email, înscrisuri privind expedierea și cursul trimiterilor poștale. Suplimentar a solicitat examinarea aspectelor de admisibilitate/ inadmisibilitate în lipsa sa.

Prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul central, din 18.11.2025, s-a respins cererea înaintată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan privind repunerea în termenul de înaintare a cererii prealabile de contestare a Deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024.

- s-a admis cererea înaintată de reprezentantul pârâtului Biroului Vamal Nord al Serviciului Vamal, privind declararea ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ a cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele lui Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, a răspunsului nr.28/11-9079 din 16.07.2025 privind refuzul de reluare a procedurii administrative și repunere în termen, anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare;

- s-a declarat inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele lui Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, a răspunsului nr.28/11-9079 din 16.07.2025 privind refuzul reluare a procedurii administrative și repunere în termen, anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare.

Solicitarea recurentului:

La 04.12.2025, Rotari Ruslan prin intermediul avocatului Prepelița Mihaela, a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul central, din 18.11.205, solicitând casarea acesteia, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art.242 Cod administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.*

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată, susceptibilă separat de recurs, a fost emisă la data de 18.11.2025 (f.d.140) și expediată, prin intermediul poștei electronice, în adresa părților la data de 19.11.2025 (f.d.150), iar la 03.12.2025 avocatul Prepelița Mihaela în interesele lui Rotari Ruslan, a contestat-o cu recurs prin intermediul poștei electronice a instanței de fond (f.d.151-156). Astfel, Colegiul judiciar conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Prepelița Mihaela în interesele recurentului Rotari Ruslan și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării; totodată reiterând argumentele cererii de chemare în judecată.

Referitor la aplicarea eronată a art.207–208 Cod administrativ (inadmisibilitatea) menționează că, instanța de fond a confundat în mod eronat condițiile de formă și conținut ale cererii prealabile cu respectarea termenului de depunere, asimilând depunerea pretins tardivă cu inexistența procedurii prealabile. O asemenea abordare transformă automat acțiunea în inadmisibilă, fără a examina dacă procedura prealabilă a fost totuși efectiv parcursă și fără a aplica mecanismele legale privind repunerea în termen. Recurentul consideră că a îndeplinit procedura prealabilă în mod complet - a depus cererea prealabilă și, ulterior, cererea de reluare a procedurii și de repunere în termen, demers ce constituie chiar obiectul litigiului actual. Prin urmare, ceea ce se contestă nu este inexistența procedurii prealabile, ci refuzul autorității de a examina în fond cererea de repunere în termen și de reluare a procedurii, în ciuda obligației sale legale. În aceste circumstanțe, instanța era obligată să trateze condițiile art. 207–208 CA prin prisma existenței unei proceduri prealabile deja parcurse, iar eventualele probleme privind termenul de depunere trebuiau analizate în fond, nu transformate în motive de inadmisibilitate absolută. Prin urmare, constatarea inadmisibilității acțiunii în temeiul art. 207 alin.(2) lit. d) și f) Cod administrativ reprezintă o aplicare greșită a legii, întrucât condițiile de admisibilitate erau îndeplinite, iar discuția privind termenul și repunerea în termen trebuia soluționată pe fondul cauzei.

Referitor la ignorarea efectelor art. 65 și art. 170 Cod administrativ (repunerea în termen și reluarea procedurii administrative) a menționat că, instanța de fond a aplicat eronat și superficial prevederile art.65 și art.170 Cod administrativ, ignorând finalitatea acestor norme și caracterul lor imperativ în situațiile în care autoritatea publică a generat confuzie procedurală sau nu a examinat cauza pe fond. Mai mult, recurentul a solicitat Serviciului Vamal repunerea în termen și reluarea procedurii în temeiul art.65 și art.170 Cod administrativ, indicând motive obiective și probe noi, astfel recurentul a invocat trei elemente esențiale, cu caracter determinant: - emiterea a două decizii de regularizare (nr.286/12.12.2024 și nr. 303/26.12.2024) pentru aceeași situație de fapt, care a creat o confuzie procedurală obiectivă, neimputabilă recurentului; - percepția legitimă că decizia ulterioară (nr.303/26.12.2024) reprezenta actul administrativ final și executoriu, fiind emisă după prima și recalculând penalitatea; aceasta a fost contestată în termen; - încheierea judecătoriei Bălți din 13.05.2025, care stabilește expres că „repunerea în termen este de competența exclusivă a autorității administrative, – refuzul de repunere poate fi contestat împreună cu actul de bază, – instanța nu poate dispune ea însăși repunerea în termen”. Aceste elemente întrunesc în mod clar condițiile art.170 alin. (1) lit. b) CA (*probele noi decisive*) și ale art.65 CA (*cauze independente de voința persoanei*).

La fel, *instanța a tratat cererea de repunere în termen ca o chestiune formală, evitând analiza fondului*, a relatat că, în loc să verifice dacă au existat circumstanțe obiective; a existat o eroare provocată de autoritate; există o probă nouă; reclamantul a

fost indus în eroare de existența a două acte administrative succesive - instanța s-a limitat la o formulă rigidă: „cererea este tardivă”, substituind analiza juridică cu un formalism inadmisibil. Această omisiune reprezintă o aplicare greșită a art. 65 CA, care obligă instanța să verifice temeinicia motivelor de repunere, nu doar existența unei depășiri a termenului de 30 de zile.

Totodată a menționat că, *instanța a ignorat faptul că litigiul actual privește chiar refuzul autorității de a soluționa cererea de repunere în termen și de a relua procedura,* iar recurentul nu contestă „inexistența procedurii prealabile”, ci exact refuzul autorității de a relua procedura și de a examina cererea de repunere în termen, conform competenței prevăzut de art. 170 CA. Or, refuzul Serviciului Vamal este un act administrativ vătămător în sensul art.10 și 17 CA și poate fi contestat pe calea contenciosului. Instanța trebuia, deci, să verifice dacă acest refuz: - este motivat, - este legal, - este proporțional, - respectă obligațiile de diligență ale autorității. Prin urmare, această verificare nu a avut loc.

Referitor la, *emiterea succesivă a două decizii pentru aceeași situație reprezintă un viciu grav ce impunea analiza repunerii în termen* a relatat că, Deciziile nr.286 și nr.303, sunt acte consecutive și interdependente, se raportează la aceeași situație de fapt, rectifică aceeași pretinsă abatere vamală, modifică cuantumul obligației. Aceasta a creat o încredere legitimă că Decizia nr.303 din 26.12.2024 este actul final, ceea ce este o circumstanță obiectivă justificativă în sensul art.65 CA.

La fel, *instanța a ignorat obligațiile autorității de a examina cererea și de a retrage actul ilegal,* art.143 și art.148 CA obligă autoritatea: - să reexamineze cauza în prezența unei probe noi; - să retragă sau să modifice actul ilegal; - să emită un act motivat. Astfel, Serviciul Vamal a încălcat aceste obligații, iar instanța nu a sancționat această conduită.

Deci, în urma celor remarcate, consideră că au apărut următoarele consecințe: - încălcarea dreptului la un remediu efectiv prin respingerea automată a cererii, fără analizarea motivelor de repunere în termen și fără examinarea refuzului autorității de a relua procedura administrativă, instanța de fond a lipsit recurentul de orice posibilitate reală de a obține examinarea în fond a pretențiilor sale. Instanța, în loc să verifice dacă refuzul autorității era legal, proporțional și motivat, instanța s-a limitat la o concluzie rigidă asupra termenului, eludând întregul mecanism al art.65 și art.170 CA privind repunerea în termen și reluarea procedurii.

Referitor la *nerespectarea principiilor accesului la justiție și proporționalității* (art.3, 20, 29, 39 Cod administrativ; art.6 CEDO) relevă că, prin declararea repetată a inadmisibilității acțiunii, instanța de fond a golit de conținut dreptul recurentului de a beneficia de un control judecătoresc efectiv asupra: - deciziei de regularizare nr. 286/12.12.2024; - deciziei de executare silită nr. 38/15.05.2025; - refuzului autorității de a relua procedura și de a examina cererea de repunere în termen. În speță, soluția primei instanțe transformă termenele și testul de admisibilitate într-un mecanism absolut de excludere a controlului de legalitate, plasând actele administrative contestate într-un regim de „intangibilitate” judiciară. Situația este cu atât mai gravă cu cât asupra recurentului planează o datorie vamală substanțială și penalități accesorii. Orice ingerință

de acest tip asupra dreptului la proprietate trebuie: - să fie proporțională; - să urmărească un scop legitim; - să fie supusă unui control judecătoresc efectiv. Aceste exigențe decurg din art.1 Protocolul nr.1 la CEDO și din art. 29 Cod administrativ, care impune aplicarea testului proporționalității. Deci, soluția de inadmisibilitate, pronunțată fără examinarea motivelor de fond – inclusiv vămuirea efectuată în Transnistria, regimul de tranzit, evitarea dublei impuneri și emiterea a două decizii pentru aceeași situație – este neproporțională, lipsită de fundament și contrară principiilor statului de drept.

Ce ține de *neluarea în considerare a caracterului unitar al raportului juridic și al deciziilor vamale succesive* menționează că, în cererea de chemare în judecată recurentul a subliniat caracterul unitar al raportului juridic reglementat prin: - Decizia de regularizare nr. 286/12.12.2024; - Decizia de regularizare nr. 303/26.12.2024 (ulterior anulată din oficiu); - Decizia de declanșare a executării silite nr. 38/15.05.2025; - răspunsurile Serviciului Vamal, inclusiv nr. 2811-9079/16.07.2025. Astfel, instanța de fond a rupt contextul și a tratat fiecare act izolat, fără a analiza: - că cererea prealabilă din 27.01.2025 a vizat ambele decizii de regularizare, emise pentru același obiect și același temei de drept; - că anularea din oficiu a Deciziei nr. 303/26.12.2024 dovedește existența unor vicii în ansamblul măsurilor de regularizare și impune reexaminarea și a Deciziei nr. 286/12.12.2024; - că Decizia nr. 38/15.05.2025 este act subsecvent, dependent de legalitatea Deciziei nr. 286/12.12.2024. Consideră că, această abordare fragmentară contravine principiului securității juridice și obligației instanței de a examina raportul juridic în ansamblul său, mai ales când se invocă dublă impunere și vămuire efectuată deja în Transnistria.

Referitor la, *refuzul Serviciului Vamal de a motiva și a examina pe fond cererea de reluare a procedurii – exces de putere administrativă* remarcă faptul că, scrisoarea Serviciului Vamal nr. 28/11-9079 din 16.07.2025 nu reprezintă o soluționare reală a cererii de reluare a procedurii și de repunere în termen. În locul unei examinări efective, autoritatea s-a limitat la repetarea poziției anterioară, fără: - a analiza proba nouă – Încheierea Judecătoriei Bălți din 13.05.2025, care modifică substanțial cadrul juridic al cauzei; - a examina circumstanțele obiective invocate de recurent, inclusiv existența a două decizii consecutive pentru aceeași situație și confuzia procedurală creată de autoritate; - a efectua evaluarea cerută de art. 65 și art. 170 Cod administrativ privind temeinicia repunerii în termen și necesitatea reluării procedurii. Consideră că prin această conduită, Serviciul Vamal a încălcat dispozițiile imperative ale Codului administrativ. Or, refuzul autorității de a examina cererea în fond, de a motiva soluția și de a analiza probele noi reprezintă un exces de putere administrativă, în sensul art.14 și art.15 CA. O astfel de conduită trebuia supusă controlului judecătoresc pe fond, nu protejată prin soluția eronată de inadmisibilitate pronunțată de prima instanță.

Referitor la, *încălcarea principiilor încrederii legitime și securității juridice* relevă că, emiterea succesivă a două decizii de regularizare - nr. 286 din 12.12.2024 și nr. 303 din 26.12.2024 – pentru aceeași situație de fapt și de drept a creat reclamantului/recurentului o încredere legitimă că actul ulterior, nr. 303 din 26.12.2024, reprezenta actul final, complet și executoriu al autorității vamale. Acesta a fost, în mod firesc, actul contestat în termen. Faptul că Biroul Vamal Nord a anulat ulterior Decizia nr.

303, fără o motivare clară, lăsând în vigoare Decizia nr. 286, a generat un climat de incertitudine juridică profundă, care nu poate fi imputat recurentului. Prin urmare, instanța de fond a ignorat complet acest aspect esențial. În aceste condiții, refuzul repunerii în termen și soluția de inadmisibilitate reprezintă o dublă sancționare a contribuabilului pentru confuzia creată chiar de autoritate. Consideră că, instanța trebuia să constate această încălcare și să dispună examinarea în fond a cererii de repunere în termen și de reluare a procedurii.

Comunicarea actelor:

Colegiul civil a notificat intimatul Biroul Vamal Nor, Serviciul Vamal al RM despre depunerea recursului, oferindu-i termen pentru prezentarea referinței.

La data de 02.02.2026, prin intermediul poștei electronice a instanței de apel, intimatul Biroul Vamal Nor, Serviciul Vamal al RM a depus referință pe marginea recursului, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea soluției instanței de fond; totodată reiterând argumentele cererii de declarare a inadmisibilității acțiunii formulate de Rotari Ruslan, precum și cele indicate în motivarea încheierii recurate.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord conchide asupra necesității respingerii recursului, reieșind din următoarele considerente.

Conform art.241 alin.(1) din Codul administrativ, *încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.*

Conform art.243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În baza prevederilor alin.(2) al aceluiași articol, *instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.*

Conform prevederilor art.243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris.*

Probatoriul cauzei denotă faptul că, la 15 august 2025, avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan, s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal, solicitând:

- anularea Deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024;
- anularea Deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025;
- anularea răspunsului nr.28/11 – 9079 din 16.07.2025 privind refuzul de reluare a procedurii administrative și repunere în termen;
- anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare.

Ulterior, la 25 septembrie 2025, Biroul Vamal Nord a depus o referință prin care solicită declararea ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ

a cererii de chemare în judecată depusă de Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM.

Prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul central, din 18.11.2025, s-a respins cererea înaintată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan privind repunerea în termenul de înaintare a cererii prealabile de contestare a Deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024.

- s-a admis cererea înaintată de reprezentantul pârâtului Biroului Vamal Nord al Serviciului Vamal, privind declararea ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ a cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele lui Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, a răspunsului nr.28/11-9079 din 16.07.2025 privind refuzul de reluare a procedurii administrative și repunere în termen, anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare;

- s-a declarat inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele lui Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, a răspunsului nr.28/11-9079 din 16.07.2025 privind refuzul reluare a procedurii administrative și repunere în termen, anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare.

Invocând netemeinicia soluției instanței de fond, în termen legal, la 04.12.2025, Rotari Ruslan prin intermediul avocatului Prepelița Mihaela, a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul central, din 18.11.205, solicitând casarea acesteia, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe privind inadmisibilitatea acțiunii, este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeiniciei concluziilor invocate de prima instanță în încheierea contestată.

În contextul cerințelor deduse judecării, Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art.3 din Codul administrativ, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*.

În corespundere cu art.5 Cod administrativ, *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*.

Iar, art.6 din Codul administrativ relevă că, *(1) procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. (2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative*.

Conform art.10 alin.(1) din Codul administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*.

Aderent art.11 alin.(1) Cod administrativ prevede că, *actele administrative individuale pot fi: a)* ***acte defavorabile*** *– actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b)* ***acte favorabile*** *– actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*.

Corelativ, art.14 alin.(1) din Codul administrativ prevede că, *actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real*.

Potrivit art.15 Cod administrativ, *(1) operaţiunile administrative sânt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice. (2) Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ*.

În concordanță cu art.17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

Articolul 22 alin.(1) Cod administrativ, *autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sânt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor*.

Or, art.39 alin.(2) din Codul administrativ statuează că, *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*.

Prescripția art.189 alin.(1) din Codul administrativ reglementează, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*.

În acest sens prevederile art.206 alin.(1) Cod administrativ stipulează că, *o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să*

emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Succesiv alin.(2) al aceluiași articol relevă că, *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părți, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau şi-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleaşi părți, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeaşi sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleaşi părți, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată*.

În conformitate cu art.207 alin.(1) Cod administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*.

Potrivit art.207 alin.(2) lit.f) Cod administrativ, *Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208.*

Conform art.208 alin.(1) Cod administrativ, *Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.*

În primul rînd, instanța de recurs reține că potrivit prevederilor art.1 alin.(4) Cod Vamal nr. 95 din 24.08.2021, *activitatea vamală se desfăşoară în conformitate cu legislaţia în vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declaraţia vamală şi alte documente, cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţie.*

Potrivit art.427 Cod vamal nr.95 din 24.08.2021 (în vigoare din 01.01.2024), Dispoziţii tranzitorii, alin.(2), indică că, *Procedurile prealabile iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 se vor examina şi finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023*. Această dispoziţie este valabilă şi pentru procedurile prealabile iniţiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă iniţiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

La caz, suntem în prezența unei proceduri administrative inițiate de către Serviciul Vamal după intrarea în vigoare a prevederilor Codului vamal nr.95 din 24.08.2021 (în vigoare din 01.01.2024).

La rândul său, Colegiul judiciar reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.2502/2023 din 26.12.2023 reclamantul Rotari Ruslan a fost sancționat contravențional în temeiul art.287 alin.(17) Cod vamal cu amendă contravențională în mărime de 60 u.c. Ulterior, reclamantului i-a fost acordat termen de 30 de zile pentru scoaterea mijlocului de transport de pe teritoriul RM, iar odată cu expirarea termenului de scoatere a mijlocului de transport, a avut loc încheierea regimului vamal de admitere temporară prin emiterea deciziei de regularizare privind apariția obligației vamale de plată a drepturilor de import, acest fapt survenind în anul 2024, la momentul aflării în vigoare a Codului Vamal nr.95 din 24.08.2021 (în vigoare din 01.01.2024).

Astfel, în raport cu decizia de regularizare nr.286 din 12.12.2024 cât și cu decizia privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor 44 alin.(1,3) Codul vamal nr.95 din 24.08.2021, *Orice persoană are dreptul să atace deciziile vamale dacă consideră că sunt lezate drepturile sau interesele sale legitime; Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, decizia vamală se contestă cu cerere prealabilă la aparatul central al Serviciului Vamal. Aparatul central al Serviciului Vamal poate anula, revoca, modifica, suspenda sau menţine decizia.*

Conform art.45 Cod vamal nr.95 din 24.08.2021, *(1) Prevederile prezentului articol se aplică cazurilor de atac al deciziei vamale, cu excepţia cazurilor de atac al deciziei Serviciului Vamal privind cazul de contravenţie vamală. (2) Decizia vamală poate fi atacată cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia. (6) Cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, la aparatul central al Serviciului Vamal. Cererea prealabilă este semnată de solicitant şi cuprinde numele şi domiciliul sau denumirea şi sediul acestuia. Cererea prealabilă depusă în format electronic trebuie să corespundă cerinţelor faţă de documentul electronic, inclusiv prin aplicarea semnăturii electronice în conformitate cu legislaţia.*

Colegiul judiciar remarcă faptul că, titularul cererii de chemare în judecată, în sensul reluării/redeschiderii procedurii administrative, se bazează pe prevederile art.170 Cod administrativ și art.44 Cod Vamal.

Astfel, art.170 Cod administrativ prevede că, *(1) la cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă: a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate; b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată; c) există alte temeiuri de reluare conform art.449 lit.a), c), e) şi e1) din Codul de procedură civilă.*

(2) Cererea se admite numai dacă persoana afectată, în afara culpei grave, nu era în stare să revendice, în special prin cale de atac, temeiul pentru reluare în procedura anterioară.

(3) Termenul de depunere a cererii este de 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii.

(4) În privința cererii decide autoritatea publică competentă. Această prevedere se aplică şi atunci când actul administrativ individual a cărui anulare se solicită a fost emis de o altă autoritate publică.

(5) Autoritatea publică competentă poate oricând, din oficiu, porni o procedură de anulare a unui act administrativ individual incontestabil.

(6) Anularea actului administrativ individual are loc în condițiile art.143–147.

Iar, art.44 alin.(4) Cod Vamal prevede că, *aparatul central al Serviciului Vamal, din oficiu, poate anula, revoca, suspenda sau modifica decizia vamală, precum şi poate acționa legal în cazul unei decizii ilegale sau al unei inacțiuni*.

În fapt, instanța de recurs relevă că, la data de 12.12.2024 de către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord a fost emisă Decizia de regularizare nr.286 cu privire la încasarea obligației vamale în urma nerespectării termenului de scoatere a mijlocului de transport de pe teritoriul Republici Moldova, care a fost expediată în adresa reclamantului Rotari Ruslan prin intermediul scrisorii recomandate cu aviz nr.DS8020305330AS, care a fost recepționată de ultimul la data de 23.12.2025, potrivit cotorului avizului de recepție contrasemnat de reclamant.

Invocînd dezacordul cu Decizia de regularizare nr.286 din 12.12.2024 avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan depune la data de 27.01.2025 la Biroul Vamal Nord o cerere prealabilă, solicitând anularea actului administrativ indicat. Respectiv, prin răspunsul nr.28/11-2401 din 21.02.2025 Serviciul Vamal i-a comunicat reclamantului că, cererea prealabilă privind anularea Deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, emisă de Biroul Vamal Nord, se lăsă fără examinare ca fiind depusă tardiv.

Or, potrivit art.162 alin.(1,3) Cod administrativ, *Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.*

În conformitate cu art.164 Cod administrativ, *Cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau alin.(1,2) în formă de document electronic, la autoritatea publică emitentă. Autoritatea publică emitentă este: a) în cazul prevăzut la art.162 alin.(3) lit.a) – autoritatea publică care a emis actul administrativ individual; b) în cazul prevăzut la art.162 alin.(3) lit.b) – autoritatea publică care a respins emiterea actului administrativ individual.*

Ca urmare, la 25 martie 2025, avocatul Prepelița Mihaela acționând în interesele reclamantului Rotari Ruslan, a înaintat cerere de chemare în judecată către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a răspunsului la cererea prealabilă, anularea penalităților și repararea prejudiciului moral, iar prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13.05.2025, s-a respins cererea înaintată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan privind repunerea în termenul de înaintare a cererii prealabile de contestare a Deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, s-a admis cererea înaintată de înaintată de reprezentantul pârâtului Biroului Vamal Nord, Serviciul Vamal privind declararea ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ a cererii de chemare

în judecată formulate de Rotari Ruslan, cu declararea ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a răspunsului la cererea prealabilă, anularea penalităților și repararea prejudiciului moral.

Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 09.07.2025, recursul înaintat de avocatul Prepelița Mihaela în interesele lui Rotari Ruslan împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 13 mai 2025, a fost declarat inadmisibil.

Astfel, instanța de recurs conchide că instanța de prim nivel în mod întemeiat a ajuns la concluzia că faptul omiterii termenului de adresare cu cerere prealabilă de contestare a deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, a fost constatat prin acte judecătorești definitive și irevocabile.

Referitor la solicitarea de repunere în termen de contestare a deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024 și termenul de contestare a deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, instanța de recurs punctează că potrivit răspunsului nr.28/11 – 9079 din 16.07.2025, la cererea prealabilă înaintată de avocatul Prepelița Mihaela în interesele reclamantului Rotari Ruslan, a fost reiterată poziția expusă în scrisorile nr.28/11-2401 din 21.02.2025 și nr.28/11-7882 din 20.06.2025 și anume – cererea prealabilă fiind apreciată ca depusă tardiv.

La acest capitol, important este de menționat faptul că prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13.05.2025, dosarul nr.3-77/2025, a fost constatată omiterea termenului de adresare cu cerere prealabilă de contestare a deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, fapt constatat definitiv și irevocabil ca urmare de inadmisibilității ulterioare a recursului asupra încheierii menționate.

Prin urmare, procedura prealabilă a fost realizată de către reclamant cu încălcarea unei condiții obligatorii și anume – termenul de depunere a cererii prealabile.

Colegiul civil indică la caz, că reprezentantul reclamantului, suplimentar aspectelor care au constituit obiect de examinare în cadrul cauzei nr.3-77/2025 asupra căreia a fost emisă încheierea din 13.05.2025, a mai formulat următoarele revendicări: anularea deciziei privind declanșarea executării silite nr.38 din 15.05.2025, anularea răspunsului nr.28/11-9079 din 16.07.2025 privind refuzul de reluare a procedurii administrative și repunere în termen, repunerea în termenul de atac și anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024.

Așadar, potrivit prevederilor art.65 alin.(1,2,4) Cod administrativ, *Dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise. Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorităţii publice de repunere în termen cu acţiune în contencios administrativ numai odată cu fondul.*

Potrivit art.210 alin.(1,2) Cod administrativ, *Prevederile art.65 alin.(1)–(3) şi (5) se aplică corespunzător şi pentru decizia cu privire la cererea de repunere în termen. Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi contestată cu recurs. Încheierea judecătorească de repunere în termen poate fi contestată doar odată cu fondul.*

La caz, prin cererea prealabilă repetată reprezentantul reclamantului a solicitat autorității publice inclusiv repunerea în termenul de înaintare a cererii prealabile. Având în vedere că, prin răspunsul nr.28/11 – 9079 din 16.07.2025, autoritatea publică pârâtă nu s-a expus asupra argumentelor legate de repunerea în termen, luând în considerație că, în referință reprezentantul pârâtului a reiterat argumentele în baza căruia susține că reclamantul a omis termenul de înaintare a acțiunii, instanța de fond a analizat la caz aspectele invocate de reclamant referitor la justificarea omiterii termenului de depunere a acțiunii.

În continuare din analiza cererii de chemare în judecată se constată că, la caz, reclamantul solicită anularea deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024, care a fost expediată în adresa reclamantului și recepționată de către reclamant la 23.12.2024.

Potrivit răspunsului nr.28/11-2401 din 21.02.2025, se constată că cererea prealabilă de contestare a deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024 a fost depusă la Serviciul Vamal la 27.01.2025, iar prin răspunsul menționat, cererea prealabilă a fost respinsă ca tardivă. Suplimentar, prin răspunsul la cererea prealabilă s-a comunicat reclamantului că decizia de regularizare nr.303 din 26.12.2024 a fost anulată de către Serviciul Vamal, ultima nefiind contestată în prezentul litigiu.

Important la caz, este și faptul că la momentul emiterii deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024 și la momentul recepționării acesteia de către reclamant – 23.12.2024, decizia de regularizare nr.303 din 26.12.2024 încă nu era emisă și comunicată reclamantului. Astfel, termenul de contestare a deciziei de regularizare nr.286 din 12.12.2024 a început să curgă din momentul comunicării acesteia, momentul comunicării fiind indicat expres pe avizul de recepție -23.12.2024.

Prin urmare, instanța de fond corect a conchis că argumentul reprezentantului reclamantului că acesta ar fi recepționat decizia de regularizare nr.286 din 12.12.2024 abia la 06.01.2025 se combate de probatoriul cauzei și că reclamantul și reprezentantul reclamantului nu au adus argumente pertinente, nu au justificat faptul nerealizării în termen a procedurii prealabile de contestare a deciziei de regularizare, a cărei anulare se solicită la caz.

Referitor la decizia cu privire la declanșarea procedurii de executare silită nr.38 din 15.05.2025, instanța de recurs reține că conform art.207 alin.(2) lit.d) Cod administrativ, *Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.*

Așadar, instanța de recurs constată că, prin răspunsul din 16.07.2025, autoritatea publică nemijlocit menționează reprezentantului reclamantului că, în raport cu contestarea deciziei cu privire la declanșarea procedurii de executare silită nr.38 din 15.05.2025 deja s-a expus prin răspunsul nr.28/11-7882 din 20.06.2025, comunicat reprezentantului reclamantului la 23.06.2025, prin intermediul poștei electronice. Or,

anume de la comunicarea răspunsului nr.28/11-7882 din 20.06.2025 începe a curge termenul de adresare în instanța de judecată.

Respectiv, instanța de fond just a constatat că înaintînd acțiunea în contencios administrativ la data de 15.08.2025, aceasta a fost depusă cu omiterea termenului de 30 de zile de adresare în instanța de judecată.

În raport cu anularea răspunsului la cererea prealabilă nr.28/11-9079 din 16.07.2025, în calitate de act de respingere a cererii de repunere în termen și de respingere a cererii de reluare a procedurii administrative, instanța de recurs atestă că, acesta ar constitui obiect de examinare în ordinea contenciosului administrativ doar ca urmare a înaintării inclusiv a pretenției specifice unei acțiuni în obligare.

Or, potrivit art.224 alin.(1) Cod administrativ, *(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale*.

La caz, Colegiul civil explică că obiect al acțiunii în contestare sau obligare îl constituie actul administrativ individual, precum, obligarea la emiterea unui act adminsitrativ şi o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale. În această ordine de idei, deși, prin prisma prevederilor art.224 alin.(1) Cod administrativ, obiect al acțiunii în contencios administrativ în cazul unei acțiuni în contestare sau obligare, poate fi inclusiv o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale, totuși, actul de soluționare a cererii prealabile nu ia forma unei decizii și nu aduce atingere drepturilor reclamantului, constituind un simplu răspuns/refuz la cererea prealabilă, fără caracter prescriptiv, dispozitiv și prohibitiv în lipsa acțiunii de bază în obligare sau contestare, astfel acesta nu constituie obiect al contenciosului administrativ în mod separat de actul de bază.

Astfel, deși, reprezentantul reclamantului solicită autorități publice pârâte reluarea procedurii administrative, totuși, având în vedere că autoritatea publică în răspunsul la cererea de reluare nu a examinat acest aspect pe fond, ci a relevat lipsa necesității unui răspuns, totuși, în instanța de judecată, reprezentantul reclamantului nu formulează pretenție în obligarea autorității publice pârâte la reluarea procedurii, astfel, se contestă doar răspunsul la cererea de reluare fără a fi formulată pretenția de bază – acțiunea în obligare de emitere a unui act administrativ de reluare, pe când, în cadrul unei acțiuni în obligare, răspunsul se contestă doar cu titlu de consecință și împreună cu pretenția în obligare, iar în caz contrar contestarea răspunsului se declară inadmisibilă. Acest mecanism rezultă și din faptul că, răspunsul, în calitate de act de soluționare a cererii prealabile sau inițiale, nu beneficiază de calitatea de act administrativ susceptibil de a fi contestat separat prin mecanismul unei acțiuni în contestare în ordinea contenciosului administrativ.

Prin urmare, pretenția privind contestarea acestui act, corect a fost declarată de către instanța de fond ca inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ în baza prevederilor art.207 alin.(1) Cod administrativ.

Referitor la pretențiile privind anularea penalităților și radierea datoriei vamale derivate din decizia de regularizare, instanța de fond corect a statuat că acestea sunt subsecvente pretențiilor de anulare a actelor administrative, astfel, urmează soarta procesuală de inadmisibilitate a actelor administrative de bază contestate la caz.

Cu referire la soluţia de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă, aceasta este compatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, or, statele semnatare sunt autorizate în sensul Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, să reglementeze anumite condiţii pentru introducerea unei acţiuni judecătoreşti (introducerea acţiunii într-un anumit termen, justificarea dreptului încălcat, respectarea de proceduri prealabile, alte condiţii de formă şi de fond), atât timp cât acestea se prezintă a fi rezonabile, acceptabile într-o societate democratică.

Subsecvent, Colegiul judiciar remarcă faptul, că recursul declarat de Rotari Ruslan, poartă un caracter declarativ și lipsit de suport juridic, acesta este un dezacord formal cu soluția pronunțată de către instanța de fond.

Colegiul civil reține că la depunerea cererii de recurs, recurentul și-a expus repetat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, cărora prima instanță le-a dat aprecierea cuvenită, iar în opoziție, partea recurentă nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, reieșind din faptul că recursul declarat de Rotari Ruslan, nu relevă încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material ori procedural, și nu conține careva temeiuri care ar duce la casarea încheierii judecătoriei Bălți, sediul central din 18.11.2025, Colegiul civil conchide că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

În conexiunea celor relatate, Colegiul civil şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menține încheierea judecătoriei Bălți, sediul central din 18.11.2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Rotari Ruslan prin intermediul avocatului Prepeliță Mihaela, împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul central, din 18 noiembrie 2025, prin care s-a declarat inadmisibilă spre examinare, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Rotari Ruslan către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM, privind anularea actelor administrative,

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecătorul	**Elena Grumeza**
Judecătorii:	**Natalia Costaș**
	Svetlana Ghercavii